

אורי מפנה את גבו אחרי שהתחיל לבכות, היפנה אורי דרוור את גבו למצלמה, כדי שלא תקלוט את בכיו. הגבר הקי שוח שיחזר בפרנטרוט את הריגתה של אשתו, אך לא יכול לראות זאת במו עיניו.

אורי נשבר ובוכה שעתים אחרי השיחזור הוקרן הסרט לפני דרוור. כל זמן השיחזור, נשבר והתחיל לבכות. הוא ניגב את עיניו בידו ואחר-כך מחה אותן בכנף חולצתו.

המכוננית. הוא סיפר כי היא עדיין חירחרה ונשמה, והוא התכוון לקחת אותה לבית-החולים רמב"ם בחיפה. "הלוואי שהייתי לוקח אותה," אמר נרגש.

אורי גורר את הגופה אורי שיח' זר לפני ה"חוקרים כיצד גרר את גופתה של נוגה מהמחסן לכיוון

לטיפול. התוכחנו קצת, צעקנו קצת, ואז נכנסתי לחדר הקטן שלי, ישבתי וסגרתי את הדלת.

בסרט השיחזור רואים את הדירה בה התגוררו השניים. על הקירות תמונות רבות, בכל מקום מפיות סרוגות ביד, וגם אהיל המנורה סרוג ביד. הרבה אהבה ותשומת-לב הושקעו בריהוט של הדירה. חדרו של אורי הוא קטן, ויש בו ארון פתוח, המכיל ציוד טיולים, נעליים להליכה ולטיפוס-הרים, חבלים, מנורות ופנסים. ליד הארון שולחן קטן, שעליו היו ניירותיו של אורי.

נוגה פתחה את הדלת והעיפה לי את הניירות מהשולחן. דחפתי אותה וסגרתי שוב את הדלת. היא נכנסה שוב ונתנה לי בעיטה. דחפתי אותה והיא נפלה. לקחתי את צרור-המפתחות שלי ויצאתי מבהית החוצה. אמרתי לה שאני נוסע.

שמעתי את נוגה יוצאת אחריי. עמרתי התחלתי לרדת לאט-לאט במדרגות המובילות למכוננית. הכל היה לאט. ראיתי אותה באה אחריי, היה לה צינור מתכת למים, שקניתי כדי לסדר משהו בדירה. אני חושב ששמתי את הצינור בין העציצים ליד הבית. שם היא מצאה אותו.

הילד שלנו כבר היה ישן. כי אני חיכיתי עד שהוא יילך לישון, כדי לפתוח בוויכוח. לא רציתי שהוא ישמע.

נוגה התקרבה אליי. אמרתי לה: "נוגה, אל תגוימי, מה את עושה?" אבל היא התרגזה מזה שהפלתי אותה קודם. היא אמרה לי: "אתה לא תיסע!"

התוקתי לה את היר, ולקחתי את הצינור שהיא החזיקה, ונתתי לה מכה בראש. התחלנו להתאבק.

מקום השריפה דרוור הראה לחוקרים את המקום שבו שרף את נעליו והברזנט שעליו גרר את הגופה. במקום נמצאו שרידים.

מציאת הצינור אורי דרוור שיחזר כיצד זרק את הצינור לעבר השיחים. החוקרים הלכו לשם, חיפשו ומצאו את הצינור, והוא זיהה אותו.

הגופה במכוננית היה קשה להכניס את הגופה לתוך המכוננית הישישפתית הקטנה. אורי הראה כיצד פתח את הדלת.